

KMETIJSKA ŠOLA PTUJ

SADEK

ŠTEVILKA

1

GLASILO PODJETNIH KMETIJCEV

FEBRUAR

2000

LETNIK

VI

KMETIJSKA ŠOLA PTUJ

SADEK

GLASILO PODJETNIH KMETIJCEV

V TEJ IZDAJI

UVODNIK	2
O ŠOLI	6
POEZIJA	10
O MODI	27
ŠPORT	28
RAZVEDRILO	32

**Nič velikega
ne zraste naenkrat,
prav nič hitreje kot
grozdje ali smokve.**

**Če mi rečeš,
da želiš smokvo,
ti odgovorim,
da je za to
potreben čas.**

**Naj najprej vzcveti,
obrodi in
še nato dozori
do svojega polnega
okusa.**

(Epiktet)

Glasilo podjetnih kmetijcev, SADEK, so pripravili:

- dijaki in dijakinje Poklicne in tehniške kmetijske šole Ptuj: Tina, Simona, Tomaž, Melita, Andreja, Marta, Mojca, Jožica, Bernarda, Renata, Simona, Jožica, Klavdija, Alenka, Egon, Tomaž, Borut, Petra, Kristjan, Borut, Peter, Simon in dijaki 2.c in 4. D, ki so tolkli po tipkovnici;
- učitelji kmetijske šole s svojimi prispevki;
- Davorin Zorli, ki je sedel za računalnikom in nosil levji delež pri oblikovanju in
- mentorica Majda Klemenčič, ki je vse skupaj skoordnirala.

GLASILU NA POT

Vsak človek je velik svet,
vsak človek je svet zase,
bogat, skrivnosten in lep,
za včeraj in prihodnje čase.

Vsak človek je droben utrinek
v tihem neskončju vesolja,
vsak človek je večni spominek,
kot klas sredi žitnega polja.

Vsak človek nosi utrip zgodovine,
mrzli vihar in toplo zavetje,
vse burne človeške spomine,
za preteklo in novo tisočletje.

Vsak človek išče bližino, odprto dlan,
nenehno potrpežljivo, kljub letom.
Morda v tem trenutku človek neznan
išče dotik s tvojim in mojim svetom.

Zdi se, da nas običajno, vsakdanje življenje peha in sili k nerazumljivim naporom. Zato moramo od časa do časa stopiti na pot, ki smo jo že prehodili, da bi lahko polno zadihali, da bi lahko ponovno sejali in želi.

Takrat in še dolgo po tem nisem mogel niti želel verjeti, da je prav vse, kar bom nekoč mislil in delal, čutil in sanjal, vse, kar mi bo polnilo dušo in srce, globoko in nepreklicno povezano z najzgodnejšim obdobjem mojega bitja.

Sedaj končno vem, da je včeraj danes in danes včeraj, da je med tam in tukaj neomajna vez, trden most, ki ne pelje samo na drugi breg, ampak daleč preko meja človeškega poguma. Danes končno vem, da nas ta vez ohranja in opogumlja.

Pogosto potrpežljivo listam skozi čas, stran za stranjo, preudarno sestavljam misel z mislijo, besede z dejanji, spomine z realnostjo v neprecenljiv mozaik zrele podobe. Ob tem vse bolj spoznavam, kako usodno in vendar naravno se moje življenje prepleta in povezuje z vsem, kar mi je radostnega ponujal dom, igrivega cesta in učenega šola.

Čeprav je v mojih mislih dom le še blede slika, skromen odsev resnične podobe in čeprav že zdavnaj ni več tistih, ki so ga polnili z dobroto in ljubeznijo, se je čvrsto zasidral v moji duši in me kot nežna, ubrana melodija spremlja na vseh poteh, ob vsakem utripu.

V njegovem toplém zavetju sem spoznaval resnico in dobroto, okusil sladek smeh, se naučil spoštovati in ceniti drobne trenutke. Po njegovi podobi sem presojal dobro in zlo, veselje in žalost, resnico in laži, zato misel na dom ni jokavo spogledovanje s preteklostjo, ampak najgloblja hvalnica za vse, kar sem kadarkoli dosegel.

Kje so prijatelji? Gotovo jih je vihravi nemir raztresel na vse strani, da jih ne prepoznajo več moje oči. Čeprav živimo daleč vsak zase, smo v mislih skupaj, zato duša praznuje in poje kot v davni mladosti. In potem vzneseno pripoveduje o tistih časih, o rasti, ki je želela hitro odrasti, o prvi ljubezni, ki jo zaljubljeno strezni jutranja zarja, o potrjevanju, ki ga je zaupanje potrdilo. Naj je vsakdan še tako prevzetno obilen, je prazen brez prijateljev, kajti prijatelj sliši pesem v tvojem srcu in ti jo poje, ko te zapusti spomin.

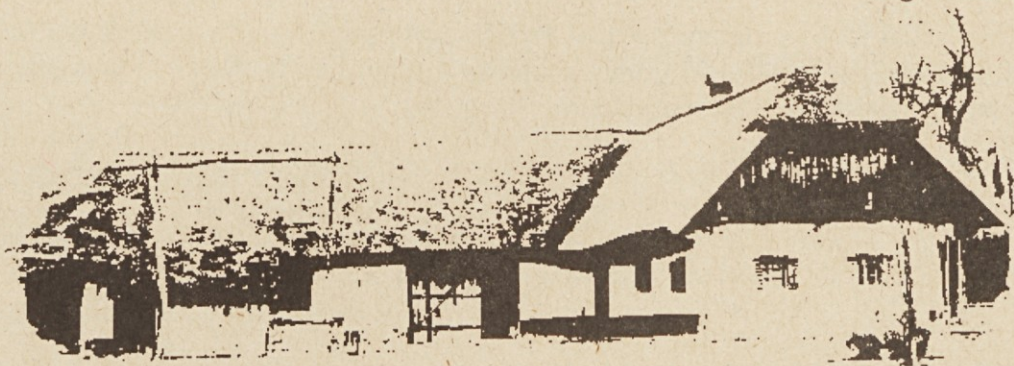
Marsikdaj nam je bila šola odveč in nepotrebna, vendar kot nekaj, čemur ni mogoče ubežati, saj je z vsakim dnem silovito rasla potreba po spoznavanju in odkrivanju novih platí življenja. Bili smo neutrudni, pogumno smo odkrivali svet in pri tem spoznavali sebe, da smo lahko brezskrbno potovali od neskončnih spominov k podobam svojega prihodnjega življenja. Z globoko hvaležnostjo se spominjam učiteljev, ki so znali radovednost rahločutno potešiti.

Kako kratka, vendar neprecenljiva je človekova pot.

Lahko bi jo v enem samem dnevu prehodil, z enim pogledom videl in z eno besedo opisal. K sreči na tej poti nismo nikoli sami.

Ob izidu glasila čestitam ustvarjalcem in uredniškemu odboru za izviren dokument o življenju in delu šole. Bralcem pa želim nepozabne trenutke ob srečanju in prebiranju glasila.

mag. Vladimir Korošec,
ravnatelj

PRIZADEVANJA ZA VIŠJEŠOLSKI IZOBRAŽEVALNI PROGRAM V KMETIJSTVU

Šolski center Ptuj, Poklicna in tehniška kmetijska šola je bila leta 1995 v okviru projekta PHARE izbrana za pripravo programa višjega strokovnega izobraževanja v kmetijstvu.

V skladu s smernicami in navodili za pripravo višješolskih programov smo v kmetijski šoli Ptuj oblikovali delovne skupine, v katerih so ob učiteljih naše šole sodelovali še zunanji sodelavci iz različnih podjetij in ustanov.

Delovne skupine so se z vso resnostjo lotile dela; tako je bil izdelan program, po katerem se diplomanti usposobijo za gospodarjenje na družinskih kmetijah z dopolnilnimi dejavnostmi, za samozaposlitev v kmetijskih podjetjih, v strokovnih in drugih združenjih kmetov ter trgovinski dejavnosti, ki se ukvarja s kmetijstvom.

V višješolski program smo vključili tudi aktualne vsebine, kot so: biološko in integrirano kmetovanje, ekologija, dopolnilne dejavnosti, proizvodne alternative, interesno združenje proizvajalcev, kakovost, celostni razvoj podeželja...

Zaradi nasprotovanja nekaterih fakultet pripravljen program višje kmetijsko gospodarske šole ni bil takrat sprejet na Strokovnem svetu. Sprejeti pa so bili višješolski programi s področja strojništva, elektrotehnike, turizma in gostinstva ter se takrat tudi začeli izvajati.

Ob lanskoletni prenovi poklicnega in tehniškega izobraževanja v kmetijstvu se je ponudila možnost, da se program višješolskega izobraževanja ponovno uvrsti v presojo Strokovnemu svetu. Ponovno smo na naši šoli aktivirali delovne skupine, ki so z vso resnostjo, strokovnostjo in odgovornostjo izdelale katalog znanj za višješolski program kmetijski inženir / inženirka. V delovnih skupinah so poleg naših učiteljev sodelovali še priznani strokovnjaki iz različnih delovnih področij.

Tako je nastal višješolski program inženir kmetijstva, ki traja dve leti. V ta program se lahko vključijo vsi, ki so končali štiriletni program kmetijske stroke ali program gimnazije.

Program obsega 1200 ur teoretičnega znanja in 800 ur praktičnega pouka in vaj. Temeljni strokovni predmeti so ekologija in urejanje kmetijskega prostora, organizacija in poslovanje v kmetijstvu, podjetništvo in trženje ter zakonodaja.

Možno je izbrati med dvema moduloma: tehnologija kmetijske pridelave in reje ter regionalni razvoj podeželja.

Diplomanti bodo imeli številne zaposlitvene možnosti v kmetijskih podjetjih, v strokovnih in drugih združenjih kmetov, na domačih kmetijah ter kot vodje dopolnilnih dejavnosti in celostnega razvoja podeželja.

Na Strokovnem svetu je bil program potrjen. Prizadevamo si, da bi se v naslednjem šolskem letu začel na naši šoli izvajati višješolski program inženir kmetijstva. Tako bi bilo najlepše poplačano trdo in naporno delo delovnih skupin pri izdelavi programa.

Marjan Horvat, dipl. inž. agronomije

OBVEZNE IZBIRNE VSEBINE

Obvezne izbirne vsebine so sestavni del učnega načrta ter dopolnilo pouku in zajemajo tri tedne šolskega dela na leto. Šola zagotavlja učencem predpisano število ur teh programov, učenci pa so se jih v tem obsegu dolžni udeležiti. Nekateri programi so sestavni deli urnika, drugi potekajo med šolskim letom ob pouku. Praviloma se izvajajo v tečajni obliki, v obliki seminarskega dela, taborov, razgovorov, delavnic in drugih oblik samostojnega dela učencev. Izvajajo se v šoli ali izven nje. Učenci izbirajo programe iz treh virov: kataloga programov zunanjih izvajalcev, ponudbe matične šole in ponudbe Zavoda RS za šolstvo in šport, katerih programi so za naše dijake težje dostopni, ker potekajo v Ljubljani in Mariboru. Na ta način mlade spodbujamo, da se preizkusijo in preverijo svoje sposobnosti ter nagnjenja na več področjih. Tako lažje spoznajo, kje bodo uspešni, kaj jih veseli in zanima, za kateri poklic se naj odločijo. Na ta način tudi pridejo v stik z ustanovami, ki so pomembne za nadaljnje šolanje in zaposlitev.

Obvezne izbirne vsebine se delijo tri področja:

1. OBVEZNA PODROČJA:

zajemajo kulturne in športne dejavnosti ter strokovne ekskurzije, ki jih organizirajo učitelji posameznih strokovnih področij. Tako imamo v šolskem letu en športni dan, en kulturni dan in eno strokovno ekskurzijo.

2. V OBVEZNEM PROGRAMU SO:

a) Biologija z ekologijo - varovanje okolja. Program dopolnjuje temeljna znanja iz ekologije, ki jih potrebuje vsak posameznik v vsakdanjem odločanju za zdravo okolje. Izvajalci so učitelji splošnih in strokovnih predmetov. Teme s področja varovanja okolja v učilnici se dopolnijo na terenu z raznimi ogledi ali kot skupinsko oziroma samostojno delo učencev pod mentorstvom učitelja. Pri dveletnih in triletnih programih je sestavni del urnika, v štiriletnih programih se izvaja ob pouku med šolskim letom.

b) Zdravstvena vzgoja s tečajem prve pomoči. Vsebine oblikujejo človekovo higiensko miselnost in odgovornost ter s tem načrtno navajajo mlade k zdravemu načinu življenja in preprečevanju oziroma čim zgodnejšemu odkrivanju bolezni. Je sestavni del urnika. Izvajalci so učitelji športne vzgoje v sodelovanju s predavatelji RK Ptuj.

c) Vzgoja za družino, mir in nenasilje. Obravnava probleme, s katerimi se srečujejo mladi ljudje, kot so razne vrste odvisnosti, teme o strpnosti, sprejemanju drugačnosti, spoštovanju, ljubezni, vrednotah, mladih in spolnosti... Pri izvajanju šolska svetovalna služba sodeluje s centrom za socialno delo Ptuj.

č) Spoznavanje družbene ureditve. Gre za znanja s področja politologije in prava, ki prispevajo k oblikovanju kritičnih stališč do sveta. Osrednji namen predmeta je ohranjanje in dvigovanje ravni politične kulture na Slovenskem. Program se izvaja v skupini. Del programa se lahko izvede kot samostojno delo učencev: seminarske naloge, referati, intervjuji, zbiranje in obdelava različnega gradiva pod mentorstvom učitelja.

3. PROSTA IZBIRA:

Učenci izbirajo med različnimi temami, ki jih ponudi matična šola, zunanji izvajalci, predlagajo pa jih lahko sami. Izdelamo seznam možnih dejavnosti, med katerimi izbirajo: tečaje računalništva, jahanja, plavanja, tenisa, ples, folkloro, lončarstvo, pletarstvo, tečaj šivanja, slikanje na svilo, foto tečaj, zeliščarstvo, tkanje, vezenje, dejavnosti, ki jih ponudi pokrajinski muzej Ptuj,... Dejavnosti potekajo strnjeno zadnji teden pred koncem pouka.

Andreja Mlakar, dipl. inž. kmet.

**Bodi sam sprememba,
ki si jo želiš v svetu.
(M. Gandhi)**

Kmetijska šola je bila ustanovljena že daljnega leta 1953. Takratni dijaki so šolo obiskovali v baročni graščini na Turnišču. Leta 1979 pa se je preselila na Ptuj, kjer od takrat naprej pluje skupaj z ostalimi šolami v ŠC. Po številu dijakov sodi naša šola med manjše, saj v letošnjem letu obiskuje šolo 330 dijakov in dijakinj v 16 oddelkih. Programi so primerni za fante in dekleta. Naš ravnatelj je mag. Vladimir Korošec. Poleg njega je na šoli zaposlenih 40 delavcev; od tega je 34 učiteljev, pomočnik ravnatelja, pedagoška svetovalka, vodja posestva, tajnica, laborantka in vzdrževalec strojne opreme. Poučuje tudi deset učiteljev iz ostalih šol Šolskega centra ter trije zunanji sodelavci. V pedagoškem procesu sodeluje torej 54 delavcev.

Šola ima svoja posestva na Turnišču, kjer je 42 ha njiv, prostori za učitelje in dijake, delavnice, sanitarije in skladišča; na Grajenščaku, kjer sta 2 ha sadovnjaka in 2 ha vinograda; nekaj posesti pa je tudi ob šoli, na t.i. "Marofu", kjer je nekaj njiv in naš vrt s plastenjakom.

Praktični pouk iz sadjarstva in vinogradništva opravljamo na Grajenščaku, kjer je lepo urejena klet, stiskalnica in polnilnica, predvsem je vredno omeniti stiskalnico v veliki veži. V nadstropju imamo svoje prostore tudi gospodinje, kjer je sedaj nova moderno opremljena kuhinja, v kateri se še najraje zadržujemo in nabiramo nove izkušnje. Posebno lep pogled na Grajenščak je jeseni, ko z veseljem opazujemo sadove našega dela. Takrat nam ni žal vseh žuljev in pretečenega znoja.

Poljedelci imajo svoje delovno mesto ob šoli in na Turnišču. Imamo še vrt, kjer gojimo zelišča in različne vrtnine. Pri živinoreji opravljamo praktični pouk v Placarju in v hlevu, kjer domujejo krave molznice.

Naša šola se redno udeležuje vseh razstav in sejmov. Predstavljali smo se v Gornji Radgoni, na razstavi Dobrote slovenskih kmetij ter še na kateri pomembnejši in manj pomembni razstavi.

Na šoli poteka tudi tečaj varnega dela s traktorjem in traktorskimi priključki.

Tako; to bi bilo za sedaj vse, kaj več in kaj novega pa boste izvedeli v naslednji številki. Še to! Če boš verjel vase in v cilje, ki si si jih zastavil, jih boš gotovo dosegel, pa naj bodo še tako oddaljeni in samotni.

Melita,
Andreja
3.č

ŠOLSKI PLASTENJAK

TURNIŠKA GRAŠČINA

Ne bojte se napredovati počasi,
bojte se tega, da bi se ustavili.
(Kitajska modrost)

KUHINJA, V KATERI JE UČENJE VESELJE

Učna kuhinja na Grajenščaku je opremljena z napravami in stroji, ki omogočajo kvalitetno, racionalno in hitro pripravo jedi.

Dva kuhalna bloka, most izvedbe, v svojih stebrih skrivata vse vire energije in tako preprečujeta stike z nevarnimi območji, ki lahko povzročajo nesreče pri delu. Različni štedilniki, cvrtnik, žar, prekucna ponev in toplovodna kopel omogočajo pripravo živil tako na domač kot tudi sodoben način. Baterija z vodo na vsakem kuhalnem bloku omogoča nalivanje vode in tako se občasno težko fizično delo tudi s te strani olajša.

Sodobno pečenje poteka s pomočjo parno - konvekcijske peči (konvektomat), v kateri lahko hkrati pečemo pečenko in jabolčni zavitek in se vonji med seboj ne mešajo. Vse gospodinje tudi dobro vedo, kaj pomeni čiščenje pečice; če po končanem delu lahko na parni konvekcijski pečici vključimo samo program samočiščenja, je to še nekaj, kar si želimo tudi doma, mogoče le v manjši izvedbi. Da vse te pozitivne lastnosti spoznamo, moramo dodobra obvladati pečenje v klasični pečici, kar v učni kuhinji omogočata vgradni gospodinjski pečici.

Predelava poteka na gladkih nerjavečih delovnih površinah, kvalitetno shranjevanje pa omogočajo ločeni hladilni boksi. Obdelava testa z veliko maščobe lahko poteka na gladki marmorni delovni površini v delu kuhinje, ki jo imenujemo slaščičarna. Da so pri serviranju topli krožniki res topli, omogoča ogrevalni delovni pult za shranjevanje servirne posode. Najbolj umazano posodo pomijemo tudi v dobrih dveh minutah; potem vemo, kaj pomeni profesionalni stroj za pomivanje posode. Pri zahtevnih pripravah jedi nam pomagajo namizni univerzalni kuhinjski stroj, salamoreznica, stroj za mletje mesa in na gram natančna tehtnica. Tudi palični mešalnik, ročni stepalnik, stroj za pripravo sladoleda, biosušilnik in pasterizator so nepogrešljivi pri pripravi jedi. Vse nerjaveče delovne površine, stroji in naprave pa tudi omogočajo večjo higieno v kuhinji, kar je nujno potrebno, če želimo zagotoviti okusno, lepo in tudi neoporečno pripravo jedi; če pri tem pridobimo še kar precej časa, smo lahko več kot zadovoljni, da nam je uspelo posodobiti učno kuhinjo, v kateri se izobražujejo naše dijakinje in dijaki.

Nada Pignar, učiteljica kuhanja

V NOVI KUHINJI

SEJEM V GORNJI RADGONI

Kmetijsko živilski sejem v Gornji Radgoni konec avgusta je bil za mnoge razstavljalce priložnost, da kupcem spet pokažejo nekaj novega. Tega so se zagotovo držali tudi mnogi iz živilske industrije, ki so med seboj kar tekmovali v novostih, tako da je bil sejem prava paša za oči in tudi za želodec. Številni obiskovalci so poskušali nove izdelke in pijače. Med vse te velikane smo se uvrstili tudi mi, kmetijska šola iz Ptuja. Skupaj s šolo iz Maribora smo trpeli in »švicali« cele tri dni, nekateri pa smo »trpeli« celo cel teden. Kuhali in pekli smo za vse srednje šole, ki so se predstavljale in razstavljale na sejmu.

Jedilni list s sejma vam tudi predstavljamo!

Vso opremo, ki smo jo imeli, da je sploh lahko dišalo, nam je sponzoriralo podjetje PUC, kovinski izdelki iz Hotedrščice

Vsak je z veseljem ustavil korak in pogled uprl skozi vitrino v našo majhno kuhinjo, kjer so se naše spretnke kuharice vrtele okrog štedilnikov, dve pa sta bili v strežbi. Ta tempo, da je vse skupaj potekalo gladko in se slučajno ne bi kdo od nas usedel le za minuto, sta nadzorovali in »diktirali« gospa Nada Pignar in gospa Vida Babšek; ko pa sta videli, da ne zmoremo več, sta se vseeno usmili.

Tako kot vsako leto se je minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano odločil, da bo naša šola letos »glavna« v strežbi.

Gostom smo stregle pijačo, pogostile pa smo jih z narezki in drobnim pecivom.

Naše delo v strežbi je bilo pestro in zanimivo, saj smo spoznale veliko pomembnih ljudi z ministrskih krogov.

To delo pa je imelo tudi slabo stran, saj smo po končanem delovnem dnevu bile zelo utrujene in včasih nerazpoložene; naš delovni dan je namreč potekal od 9. ure zjutraj pa do 19.30 zvečer.

V četrtek nam je bilo v veliko čast, da smo lahko postregle gospodu Marjanu Podobniku, v nedeljo pa predsedniku države, gospodu Milanu Kučanu s soprogo Štefko.

Kljub hitremu tempu in vsakdanjim naporom pa nam je bilo v veliko zadoščenje, da smo spoznale pomembne ljudi, na koncu pa bile za naš trud še bogato nagrajene.

Melita, 3.č

Pojej jabolko pred spanjem,
pa bo zdravnik kruha beračil.
(Angleški)

JEDILNI LIST S SEJMA V GORNJI RADGONI

TOREK

Menu:

perutninska obara
široki rezanci s skuto
sladica

Menu:

jajčni rezanci z milansko
omako
solata
sladica

SREDA

Menu:

štajerska kisla juha
polnjeni orehovi ravioli
s čokoladno omako

Menu:

školjke (testenine)
s carbonara omako
solata
sladica

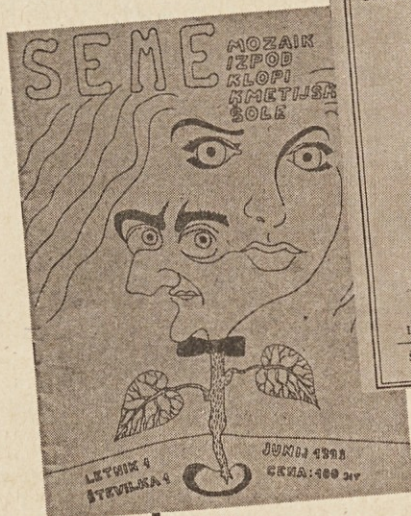
ČETRTEK

Menu:

golaževa juha
sladki narastek
iz ribane kaše

UGLEDNI GOSTJE NAŠE
STOJNICE

**ŠOLSKO GLASILO -
MOZAIK DIJAŠKIH MISLI IN DOŽIVETIJ**

1993, 1994

SEME -

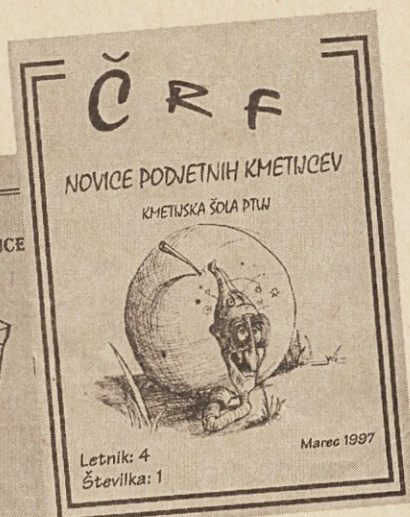
MOZAIK IZPOD KLOPI KMETIJSKE ŠOLE

1995

NPK -

NOVICE PODJETNIH KMETIJCEV

1997
ČRF

Ustvarjalci šolskega glasila smo se vedno sestajali po potrebi. Eni smo se sestajali, drugi pa so delali. Saj veste, nič ni lepšega, kot imeti prosto uro. "Šolski časopis" je krasen izgovor, da se izogneš pouku. Ja, res je! Pri nekaterih profesorjih so zaradi tega lahko težave, a hvala bogu - ali pa ravnatelju - za razumevajoče razrednike, ki so nam ure opravičili. Naše delo je pestro: sestankovali smo, pisali, sestankovali, pisali, sestankovali,... na koncu vendarle - izdali!

Kakšni pa smo sicer ustvarjalci šolskega časopisa?

Smo sami "zakompleksani" geniji, ki živimo v svojem svetu in ne poznamo prostega časa (ha, ha, ha...)! To sploh ni res! Smo čisto navadni mladostniki, ki imamo radi Nekaj. Ta Nekaj pa vsak doživlja po svoje: eni imajo radi umetnost, drugi so radovedni (kar se za novinarja spodobi), tretji radi "visijo" za računalnikom, četrti si nimajo kaj začeti, peti imamo radi proste ure,...

Simon Puhar,
soustvarjalec preteklih števil šolskega glasila

POEZIJA

ČLOVEK

Človek je svoj največji sovražnik,
ki bojuje bitko laži
in pozablja na bitko življenja!

Človek se najbolj rani sam -
če si laže.
Nato odpre oči
in sprevidi,
da živi svoje laži,
laži - v katere je tako trdno verjel
in so mu nekoč pomenile vse.
Verjel je,
da lahko odpira vrata sveta,
a na koncu spozna,
da ne more odpreti
niti lastnih vrat življenja.

LAŽ

Ko se človek nauči lagati,
je to dan,
ki ga ne bi smel zaživeti.

Ko pove otrok prvo laž,
se mu ne bi smeli smejati,
moral bi se zgroziti
in mu povedati svojo prvo resnico.

Ko se zlaže drugič,
mu ne bi smeli verjeti,
a mi še vseeno verjamemo,
zato on laže naprej.

Laže tako dolgo,
da živi z lažjo
in laž mu postane resnica,
resnica, v katero verjame.

SOLZE

Jočem, pa več nimam solz.
Jočem, a nimam več poguma.
Trpim v joku mojih solz,
solz, ki mi vlivajo poguma.

Danes je eden tistih dni,
ki jih ne bi smela zaživeti.
Nocoj je ena najdaljših noči,
ki jo bom mogla prebedeti.

Bedim, a mislim le na to,
kdo sem, kdo si ti,
ki me ne razumeš.
Sprašujem se, kako,
zakaj ali nočeš razumeti?

Spet solze, ne vem od kod, čemu,
spet solze
razjedajo mojo stezo solz.

Kaj so solze?
Kaj je jok?
Kaj smo ljudje?
Kaj je naš vzrok?

Klavdija, 4.a

VRBA, STARA VRBA

Roke sklanjaš nad zemljo,
tako si stara,
tako skrivnostna,
ko gledam te noč za nočjo.

Poglej v nebo zdaj,
zravnaj se, vrba!
Ne bode te zlomilo,
iztegni roke svoje više,
da sonce jih bo poljubilo.

Ujemi veter med svoje kodre,
med dolge kodre sivih las,
zašepetaj še eno zgodbo,
da razvedril se mi bo obraz.

Nagubana Že od starosti,
s sivimi si Že lasmi.
A tako popolna v tej skrivnosti,
tako čarobna skozi dni.

In dan prišel bo,
stara vrba,
tudi zate pride čas,
ko se zravnala boš kvišku
in razčesala si lase,
ko boš vetru govorila
in pozabila Že na me!

ŽELIM SI

Želim si, pa je premalo časa,
enkrat bo prepozno
in boste vsi odpirali oči,
da bi me opazili.
Enkrat bo prepozno,
pa se boste spomnili,
da mi tudi vi lahko zaupate.
Enkrat bo vsega konec,
pa še vedeli ne boste,
kje je začetek.
Enkrat, nedaleč
in me več ne bo.
Takrat bo prepozno
in ne bo vrnitve,
čeprav si boste Želeli.
Jaz si Želim sedaj,
ko je še čas,
pa vedno znova razočarate.
Jaz Želim Živeti
še vsako sekundo,
pa mi ne dovolite dihati.
Želim odpreti čim več vrat,
pa me zaklepate vedno v isto sobo.
Želim odgovore,
pa dobivam udarce.
Je to Življenje?

Klavdija, 4.a

NISEM NEHALA

Nisem te nehala ljubiti,
samo skrila sem se,
skrila med spomine zaprašene,
daleč, daleč stran.

Sedaj v svojem svetu
se učim ljubiti,
tako, da ne boš mogel
me nikoli več raniti.

Sedaj si sam,
a tu so slike iz starih časov,
ko sva še oba verjela,
da samo za naju
bo pomlad cvetela.

RDEČE VRTNICE

V mojem vrtu je cvetel
gram temno rdečih vrtnic;
vedno znova
in znova
se je upiral
vetru, toči, dežju in nevihti.
Sonce mu je rane zmeraj
zacementilo.

Potem si prišel ti, me
pogledal in z nasmeškom na
ustnicah posekal moj gram. V
svojem sramu so vrtnice
povesile cvetove, odvrgle
svoje temno zelene liste in
svojo bolečino skrile za
velikimi
trni. Zdaj ne bom nikoli več
mogla nabrati šopka temno
rdečih vrtnic.

ON

Poletje-besede v školjki ujete,
srce bolečine nikoli izpete
veter odnesel je daleč stran,
meni ostal le prazen je dan.

Spominjam se tvojih
lepih oči, slika tam nekje
še leži, a slapove ljubečih
besed pogasil en sam
tvoj je pogled.

Sprehajam se po izgubljenih poteh
ranjena, tiha in čisto na tleh,
usoda je življenje moje izigrala,
jaz pa spomine nate bom zažgala.

RIME NA I

Stojim sama sredi noči,
tisoč zvezd na nebu žari,
veter pihlja in mi solze suši,
solze, ki sprožil si jih ti.
Veš, ena zvezda le zate gori,
te spremlja, kjerkoli si.
Gledam jo in se mi zdi,
da mi o tebi govori.
Ve, kako me duša boli,
da mi brez tebe živeti ni!

LJUBILA SEM TE

Ljubila sem te,
ljubila te bom,
čeprav vem,
da nikdar tvoja ne bom.
Na nebu so zvezde,
v morju so školjke,
zaradi tebe pa v šoli dvojke.
Nekoč boš izvedel,
kako si bil moj,
jaz vem že zdaj,
da te pozabila ne bom.

LJUBEZEN

Ljubezen vedno ena
nikoli izgubljena ,
ljubezen je za dva ,
ki se poljubljata.

Ljubezenski poljub
je vedno brez izgub ,
če na licu ga obdržiš ,
si ljubezni še želiš.

Kadar je poljub nesrečen,
takrat sreča ni več večna ,
saj zdaj to ljubezen ni ,
vsak ljubezen si želi.

Kadar vsak ljubezen ljubi ,
vsak jo večno le zasnubi ,
vsak ljubezen rad ima ,
če ohranjati jo zna.

A ko ta se konča ,
ljubezen ni več za dva ,
ljubezen vsaka ne umre ,
če dva več ne poljubljata se.

Tomi, 2.c

TEBI

Hotela sem te pozabiti,
hotela sem te zapustiti,
a srce mi ni pustilo.
Čeprav zadal si toliko mi gorja,
za tabo točila več ne bom solza.
Skušala sem zbrisati bolečino,
ki grenila je mojo dušo.
Plavalasec, pozabi me,
zapuščam te.
Nehvaležneš, nisi več
gospodar mojega srca,
pozabila te bom,
plavalasec mojega življenja,
pozabila te bom.

Simona, 3.č

Da človek postane pesnik,
mora biti ali zaljubljen ali nesrečen.
(Lord Byron)

OB HIŠI SAMOTNI

Ob hiši samotni za tretjo dolino
zdaj ptice vesele nič več ne pojo.
Iz dimnika starega dim se ne vije,
na praznem dvorišču koprive cveto.
Skozi okno razbito se veter sprehaja,
da v praznih prostorih otožno ječi;
nikogar ni v hiši, da peč bi zakuril,
le majhen križ v kotu nad mizo visi.

A včasih v tej hiši za tretjo dolino
iskrena ljubezen bila je doma,
molitev se z delom je združila v venec,
žarela v očeh je dobrota srca.
Kruh pekla je mama številni družini,
da je dehtelo v jasno nebo,
prekrižala hleb je in ga razdelila,
da v srcih poštenih bilo je toplo.

Ko dih novih časov zavel je v samoto,
odšli drug za drugim otroci so v svet,
a oče in mati ostala sta sama,
ugasnil v očeh jima je sreče cvet.
Nikogar zdaj ni več tam v hiši samotni,
saj oče in mati počivata v zemlji
in veter jesenski gomilo hladi!

ZATE POMLAD

Pismo ti pišem, preljuba pomlad,
pišem zato, ker videl bi te že rad.
Naj kmalu skozi drevje veter zaveje
in se ptice prebudijo,
da v sonce se zazrem in mu nastavim lice.
Tu je sicer še zima in mrzel je svet,
a kmalu bo čas, da nas ti prideš ogret.
Vsak dan megla kolovrati,
kot da bi hotela za zmeraj ostati.
Pridi, prosim, naš dedek te čaka vsak dan
in po tihem upa, da ne zaman.
Tudi babica že sprašuje, si te želi,
saj veš, da pred hišo vsa vesela rada posedi.
Pridi, naš oče že godrnja,
da šel bi na njivo orat,
mama pa na vrt sejat.
Pridi, da trata bi polna bila cvetlic,
na njih pa glasno brenčanje čebelic.
Vsi prosimo, ne odlašaj več pomlad,
dočakal bi vsakdo izmed nas te spet rad.

Renata, 3.č

RAZUMELA SI

Gozd in travnik sta mi dala rož dehtečih,
vej zelenih, grmov ostrih in bodečih.
Cvetje je srce nedolžno vzradostilo,
ostro trnje mlado dušo ti ranilo.
Lilije in pelin, cvetje in zelenje,
srečo, bolečino, radost in trpljenje
zvil v šopek sem preprosto in otročje,
počasi položil v tvoje sem naročje.
Zrl vate sem tiho in milo,
razumel sem, da sprejela si moje darilo.

LJUDJE

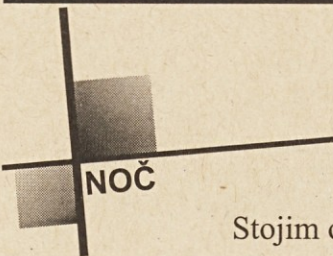
Mnogo na svetu je ljudi;
mnogo jih v mojih mislih ždi;
in tako ob sveči se pesem rodi.
Ljudje, radi se imejte
in se veliko smejte.
Naj vas misel na človeka navda s toplino
ne z grenko bolečino.
Sonce sence naj prežene,
možje naj imajo radi žene,
otroci naj se v miru igrajo
in vedno naj trebuščke polne imajo.

TEBI, KI TE LJUBIM

V jutranji rosi vsakega dne
se spominjam na tvoje ime.
Ko pa mrak se spušča na zemljo,
mi sonce solzo obriše zadnjo;
vsaj za trenutek te hočem pozabiti,
vsaj za trenutek spomin nate zabrisati.
A v mislih mojih neprestano živiš,
čeprav tako daleč, si blizu mi.

Renata, 3.č

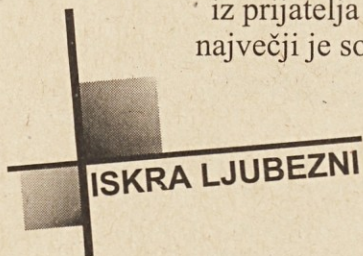
NOČ

Stojim ob oknu,
zrem v noč,
tema mi odvzame
še poslednjo moč.

Vsaka nova noč
odnese delček mene,
tako kot tisto noč
odnesla mi je tebe.

Bila je lepa noč,
takšna kot nocoj,
le da takrat
bila si ti z menoj.

Od takrat ni noč
več moj zaveznik,
iz prijatelja postala
največji je sovražnik.

ISKRA LJUBEZNI

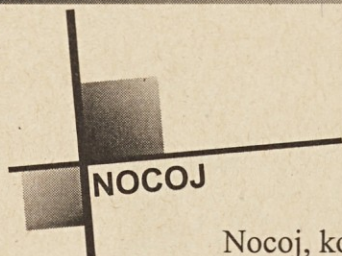
Njene modre oči
zazrte v prazno;
skrivnosten pogled-
iskra ljubezni žari.

Ta njen pogled
nežno me boža;
takrat tiho reče-
iskra ljubezni žari.

Čutim njeno bližino,
a nje ni tukaj;
glas iz sanj pravi-
iskra ljubezni žari.

Občutek je v meni,
osrečuje me;
prepričan sem-
iskra ljubezni žari.

Tomaž, 4.a

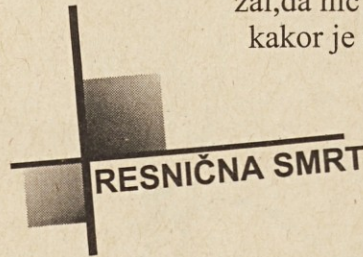
NOCJOJ

Nocoj, ko pade mrak,
v srcu zaslišim tvoj korak
in spet čakal te bom tam,
kjer takrat ostal sem sam.

Dobro vem, da te ne bo,
ker boli te še slovo
in ljubezen je končana,
ki bila je nama dana.

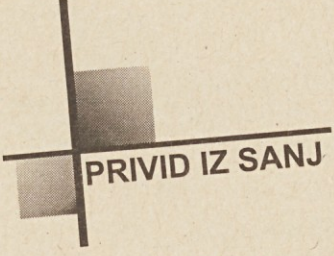
Vem, da kriva sva oba,
da sreče ni za naju dva,
saj bila sva še premlada,
da bi se imela rada.

A zdaj, ko leta so minila,
zopet sva se zaljubila,
žal, da nič več ni tako,
kakor je takrat bilo.

RESNIČNA SMRT

Smrt!
Prazna beseda,
stanje duha.
Pomisliš na truplo,
a smrt ni le to.
Tudi človek, ki še živi,
ali bolje rečeno životari,
je lahko mrtev.
Mrtev, čeprav hodi,
se smeje, pogovarja;
a njegovo srce je nemo.
Srce je nemo,
prežeto z bolečino,
polno trpljenja.
Trpljenja, ki ga ne kaže,
za katerega nihče ne ve.
Ko ljudje zvedo,
da je nekdo prehitro šel,
odšel na lepše,
še le takrat se vprašajo-
zakaj???

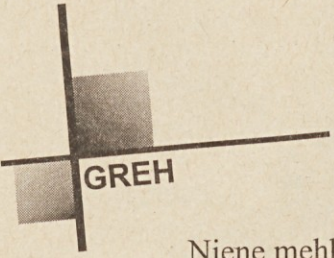
PRIVID IZ SANJ

Njene mehke roke
mene nežno božajo,
njena lepa usta
besede o ljubezni pravijo.

Ona je kot privid,
ki se prikrade v sanje,
njene so oči smaragdi,
ki se takoj zaljubiš vanje.

Ona je kot luč,
ki kaže pot življenju
in njeni poljubi nežni
zaprejo vrata mojemu trpljenju.

To ni le privid,
ljubezen to je tvoja,
zato ob sebi te želim imeti
vse dokler boš hotela biti moja.

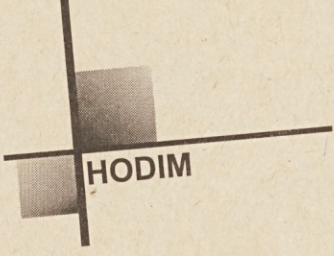
GREH

Njene mehke ustnice
so vabile me v sladki greh.

Njeni nežni prsti
brezumno blodili po mojih so laseh.

Njene sladke prsi
so opile me kot staro, dozorelo vino.

In ko prespim opoj,
se zavem, da storila sva ta
sladki greh.

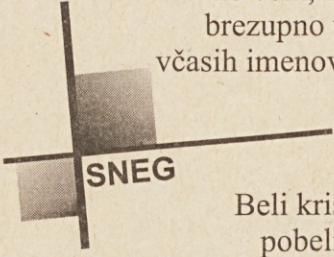
HODIM

Hodim po poti, ki je ne poznam,
ne vem, ali naj grem levo ali desno,
počutim se kot otrok,
ki je izgubil starše.

Ljudi, ki jih srečujem,
vprašam za nasvet;
nihče mi ne odgovori,
nihče mi ne pomaga.

Hodim kar tako,
na slepo;
tavam naokoli in ne vem,
kam grem.

Ne vem, kam naj se obrnem,
ne vem, kam naj grem;
brezupno tavam po poti,
včasih imenovani tudi življenje.

SNEG

Beli kristali padajo,
pobelijo zemljo
in skrijejo pod sabo
ceste in njive in travnike
in skrijejo pod sabo
vso umazanijo in vso
blato.

Beli kristali padajo,
pobelijo zemljo
in jo oblečejo
v svečano oblačilo -
belo, brezmadežno,
nedolžno.

Beli kristali padajo,
pobelijo zemljo
in pokopljejo pod sabo
resnico sveta
in ga odenejo
v lažnivi blišč.

Beli kristali padajo,
pobelijo zemljo.
Sneg.

Tomaž, 4.a

NOČ IN JUTRO

Luč ugasne.
Tema.
Slišijo se nežni vzdih.
Morje strasti valovi.
Tišino pretrga krik.
Krik naslade.
Strasti se umirijo.
Tiho dihanje.
Prebudi naju novo jutro.
Jutro ljubezni.

EKSTAZA

Zvezdna je noč,
sveča v sobi
počasi dogoreva;
na postelji dve telesi.
Tesno objeti,
združeni v eno,
izolirani od sveta
živita svoje sanje.
V svojem svetu
živita trenutek,
doživljata ekstazo-
vrhunec svoje ljubezni.

DOLGO

Dolg je teden,
vse predolg;
predolgo je čakanje!
Misli križem glave se pode,
dan in noč mi tavajo,
vedno znova k tebi mi beže,
celo takrat, ko spavajo.
Vse imajo isti cilj,
čeprav brezumno blodijo,
premagajo vsaj tisoč milj,
ko tja do tebe hodijo.
Le misli vežejo me s tabo,
ni te tu, da vezala bi naju usta,
če pa bila bi tukaj z mano,
ne bila bi moja soba pusta.
In zato je edina moja želja,
da ko skupaj sva midva,
naj bodo trenutki to veselja,
takrat srečna bodiva oba.
Kratki so trenutki;
vse prekratki;
prekratko je življenje!

Tomaž, 4.a

PTICE ZAKAJ

Kam hitite drobne ptice?
Kam neso vas lahka krila?
Kam hitite ve od nas?

Mar vam tukaj ni lepo?
Mar vam lakota preti?
Ali pa mogoče mraz grozi?

Zakaj zapuščate ta lepi kraj?
Kam, o kam odhajate sedaj?
Ali se povrnete še kdaj?

Tu vas čaka topel dom.
Tu vas čaka mnogo sreče.
Tu čaka moje vas srce goreče.

KAKO KRUTA JE SMRT

Spet je prišla kruta smrt med nas,
iz naše sredine nam vzela je vas.
Vzela je vas, ki smo imeli vas radi
tako stari, kakor tudi mi mladi.

Bili ste odprtega, dobrega srca,
poreče vsak tisti, ki vas pozna.
Imeli ste radi prav vse,
zato vam miren počitek naša srca žele.

Želeli ste dobro nam vsem,
s težkim srcem od vas zato grem.
Nikoli ne vidiva midva se več,
odšli brez slovesa od nas ste zdaj preč.

Pogrešalo vas bo naše srce,
pogrešalo vaš bo nasmeh, pogled in vaše
roke,
ne bo več besede prijazne od vas,
prišel je smrti in žalosti čas.

Zbogom zato vam zdaj zaželim,
četudi brez vas jaz zdaj trpim,
rada bila sem v vaši bližini,
včasih brez besed, v popolni tišini.

ZIMA

Po vejah se blešče,
z neba lete in poplesujejo,
kakor lepe zvezdice,
kakor mlade neveste.

Ostanejo na tleh,
spletejo odejo, belo odejo,
z njo prekrijejo zemljo
in ji dajo vsaj nekaj počitka.

Oj, lepa si ti zima,
lep je nate pogled,
lepa je tvoja odeja,
ob tebi lep je ves svet.

MAMA

Kdo te zjutraj s poljubi zbudi?
Kdo ti oporo vedno ponudi?
Kdo ti pomaga v težkih trenutkih?
Kdo drug, če ne mama.

Prva ti poljub je dala,
te prva pestovati znala,
prva ti uspavanke je pela,
ko te je rodila, je bila vesela.

Ona te ljubi in te varuje,
ko ne zmoreš, te tudi neguje.
Le kaj bilo bi brez mame?
Le komu bilo bi mar zame?

Alenka, 4.a

SAMOTA

Samota, sama sem.
Samota, ki vpije v noč;
samo srce tiktaka,
kot bi bilo plat zvona...
Kje si, da te zdaj ob meni ni?
Ne slišiš moje samote,
ne čutiš moje stiske.
Kdo si?
Zakaj te sedaj ob meni ni?

JESEN

Šumi, šumi pod nogami.
Hodim korak za korakom
in se ustavim pred znakom,
znakom vetra in listi barvnimi.

Na zemlji tempere razlite
se igrajo,
barve menjavajo
in so pod tlemi skrite.

Sonce jim vedno znova podari
novo barvo svetlosti.

Stojim, še vedno stojim,
listi so me v vetru prekrili,
se name naselili,
jaz pa le nemo stojim in molčim.

SANJE

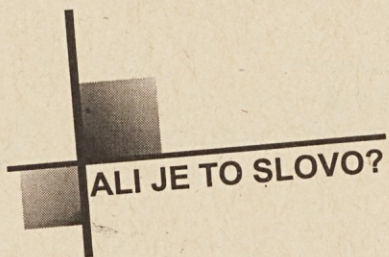
Vprašam se, kaj so sanje.
Preden nisi ti prišel,
nisem vedela zanje.

To so solze moje,
ki hrepeneče drsijo
le za srce tvoje.

To je resnica, ki laže;
prazno upanje,
svet, ki se nikoli ne prikaže.
A v njih je žarek sreče;
žarek, ki popestri
življenje opoteče.

Melita, 3.č

ALI JE TO SLOVO?

Preživela sva mnogo lepih dni,
prehodila mnogo dolgih poti,
okusila veselje in žalost,
občutila ljubezen in sovraštvo,
se jokala in veselila,
si poljube delila.

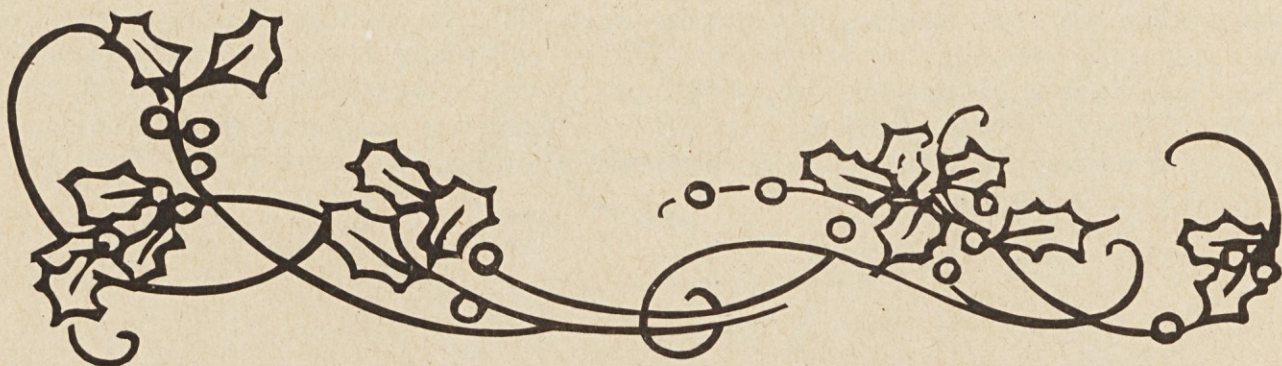
Zakaj se mi naenkrat izmikaš? Naj to pomeni, da je konec?
Ne, to ne more biti res, ne razumem te.

Vendar vem, da ljubim te.
Ne pozabim te nikdar,
saj v teh dolgih mesecih,
ki so bili samo najini,
sem te vzljubila
in te ne bom nikdar izgubila.

Spominjam se dneva, ko sva se našla. Oba sva bila sama in
objokana. Rumeno rdeče sonce daleč na obzorju je vzhajalo,
kot najina ljubezen brezupna in izdana; ob lažnem srečanju sva zrla
si v oči, iz njih drug drugemu brala prevaro.

Takrat sem jo ljubil,
kot tebe ljubim zdaj,
a nikoli ne bi je prosil,
kot tebe prosim zdaj:
ljubezni najine nikoli ne izdaj!

Jožica, 3.č

KAR DAMO REVEŽU, SE NAM VSELEJ POVRNE

Mala Nena je imela dobro in radodarno mater; njen oče pa je bil previdnejši. Nekega večera je mater posvaril, češ da je dala preveč miloščine beraču, in to v vojni stiski, ko ne vemo, če bomo jutri sami imeli kaj jesti. Lakota je bila zares velika, a v družini je še niso občutili. Deklica je vsak dan dobivala svoj kos črnega kruha za malico v šoli, medtem ko so skoraj vsi njeni sošolci morali zdržati do kosila brez jedi.

Mati je tedaj očeta zavrnila: "Za sedaj, hvala bogu, še imamo in kar damo revežu, se nam vselej povrne." Šestletni Neni se je zdel materin odgovor zelo čuden. Nikomur ni nič rekla, ampak je na tihem sklenila, da bo sama preizkusila, če ima mati prav.

Tako naslednjega dne je podarila svoj kos črnega kruha revni sošolki, ki nikoli ni imela nobene malice. Med glavnim odmorom tistega dne stopi v razred učiteljica s tremi žemljami v rokah. Po naključju je prišla do njih. Bila je znana s pekom, ki je po posebnem naročilu za izredno slavlje moral speči žemlje, pa so mu tri ostale.

Ti otroci še nikoli niso videli žemelj in učiteljica jim jih je hotela pokazati, nato pa jih podariti trem najpotrebnejšim. Pozneje je pripovedovala, da sama ni vedela, kako je prišlo do tega, da je dala eno tudi Neni, čeprav je vedela, da je dosti potrebnejših v razredu. Očitala si je vse dotlej, dokler ni Nenina mati povedala zgodbe o nagrajenem beraču, o očetovem svarilu in o hčerki, ki je tistega dne pritekla domov vsa žareča z žemljo v roki, češ: "Mamica, res je tako, kot si rekla; kar damo revežu, se nam vselej povrne."

Mojca, 3.č

MOJA PRIJATELJICA

Sedim na klopci in opazujem naravo. Ptice žvrgolijo v pozdrav jeseni, zadnjemu zelenju in toplemu jesenskemu vetru. Ah, jesen, ti prečudoviti letni čas.

Tudi njo sem spoznala v jeseni. Tisti hip je bila tiha in mirna, a že v naslednjem trenutku vsa razposajena. Od vseh je hotela vedeti ime in od kod prihaja. Vsakemu je segla v roko in se mu zazrla globoko v oči. Tako je prišla tudi do mene, se mi predstavila in pogledala globoko v oči; enako sem storila jaz. V njenih nebesno modrih očeh, ki jih je od časa do časa prekril pramen las, je lahko vsakdo spoznal prijazno in prijetno osebo. Po kratkem času sva postali dobri prijateljici. Vedno sva imeli čas druga za drugo, si pomagali v dobrem in slabem. Vedno sva bili skupaj, zato so bili ostali prijatelji že jezni na naju, saj za druge skoraj nisva imeli časa. A prišel je dan, ko sva se ločili in odšli vsaka po svoji poti naprej. Tisti dan je bil za naju temen, mrzel, kot bi bil konec sveta. Sedaj, ko se spomnim na njo, se spomnim na tisti dan; dan, ki mi ga ne bo nikoli oprostila in bo zame vedno temen in mrzel. Takih ljudi, kot je ona, na tem svetu manjka.

Renata, 3.č

Skoraj vsak dan srečamo koga, ki mu zdravi ljudje rečemo, da je drugačen. Drugačen zato, ker ne vidi, hodi, govori ali sliši. Mnogo je takšnih, ki jih je narava za kaj prikrajšala, a kljub temu so še vedno samo ljudje.

Hitela sem po eni izmed ulic. V gneči sem morala paziti na vsak korak, gospodu, ki je hodil pred mano, se ni nikamor mudilo in ga nisem mogla prehiteti. Med množico sem opazila fanta, ki je pogumno potiskal kolesa na svojem invalidskem vozičku. Spomnim se, da mu je neki gospod želel pomagati na pločnik, a ga je prijazno pogledal, rekoč, da mu ni treba pomagati, kajti ko ni nikogar, mora to narediti sam. A gospod mu je vseeno pomagal. Fant je bil vesel, da mu je pomagal, kljub temu da ga je zavrnil. Na njegovem obrazu ni bilo videti niti sence nestrpnosti. Ko je nadaljeval, sem opazila, da si nekaj prepeva in je srečen. Bil je srečen, čeprav smo mnogi tisti hip, ko smo šli mimo njega, s pomilovanjem gledali nanj, ker ni takšen, kot smo mi, ker on ne hodi.

Zavila sem v drugo ulico in na koncu le - te zagledala starejšega gospoda z belo palico v roki. Ravno takrat, ko je stopil na cesto, je pripeljal avto. Možakar ga je slišal, zato je dvignil roko in voznik, ki ga je prepoznal po beli palici, je ustavil in počakal, da je možakar stopil na pločnik na drugi strani ceste. Odšel je naprej po svoji poti, ki je temna in s koraki prešteta njena dolžina; čutila sem, da je kljub svoji slepoti srečen.

Spomnim se tudi ženice iz naše vasi, ki je še ne dolgo nazaj umrla. Na stara leta je popolnoma oglušela. Nekoč sva se srečali in vprašala me je, koliko je ura. Nisem vedela, kako naj ji povem, a sem ji vseeno povedala tako kot bi nekomu, ki sliši. Tisti hip sem ugotovila, da mi je prebrala iz ustnic in ko se je nasmehnila in pokimala, sem vedela, da me je razumela. Tudi ona je pokazala, da je srečna, čeprav ne sliši.

Več, ko jih srečam, bolj sem prepričana, da so drugačni, pa ne drugačni zato, ker ne vidijo, hodijo, slišijo ali govorijo; drugačni so zaradi sreče, ki sem jo opazila pri vsakem. Ta sreča pa ni navadna. To je sreča tistih, ki jim je narava nekaj vzela, toda v srce dala nekaj velikega. Zdaj vem, da ti ljudje ne potrebujejo našega objokovanja. Potrebujejo le ljubezen in pomoč tam, kjer sami ne zmorejo več. Zato- če srečaš takega človeka, ne posmehuj se mu, ampak mu raje pomagaj!!!

Renata, 3.č

ADIJO, ŠOLA

Cas neutrudno beži in mi mu sledimo kot pohlevni hlapci. Tako hitro vse mineva. Ni stvari, ki ne bi nikoli dotrajala in tako je tudi naše otroštvo dotrajalo in minilo. Komaj spoznaš okolje in ljudi okoli sebe, že moraš nekam drugam, kjer si nevednež v neznosnem svetu, v stran od ljudi, s katerimi sem preživela večino ur svojega najstniškega življenja. Turobnost na mojem obrazu je pokazala, da mi je težko. Živo se spominjam, ko sem prvič prestopila prag velike stavbe, na kateri je pisalo ŠOLSKI CENTER PTUJ; kisel obraz, težke noge so me vodile v učilnico, v kateri smo morali počakati na razredničarko. Začele so se priprave na novo poglavje v knjigi mojega življenja. Šla sem v srednjo kmetijsko šolo. Ko sem pomislila na prihodnost, se mi je zdelo, da je do tretjega letnika še kakih sto let. Čeprav smo se trudili in vestno hodili v šolo, smo prispeli do zaključnega letnika.

Na vse slabo in hudo smo pozabili, ko je pri učilnici 200 na oglasni deski pisalo, da praktični pouk odpade; če pa je bilo obratno, smo se tečni, zamorjeni in slabe volje odpravili »garat« na njive, vinograd, sadovnjak; tudi v hlev v Placar je bilo treba. Saj je bilo kar pestro, tudi »špricanje« in posedavanje na stopnicah pred centrom je bil včasih večji užitek, kot pri matematiki utrjevati snov o potencah. V vsej tej stvari pa je tudi nekaj dobrega, spoznala sem nove prijatelje. Spoznala sem življenje srednješolca, pa tudi druge mladine. CIGARETE, PIJAČE, MAMILA so bili edina zabava mnogih mladih. Žalostno se mi zdi, da mnogi mislijo, da brez cigaret, pijače, mamil in še česa petkovo popoldne ne more biti COOL! Preden sem šla v srednjo šolo pa do vseh treh minljivih let, me je mama svarila pred mnogimi nevarnostmi v življenju.

Marta, 3.č

LISICA IN PETELIN

Petelin je glasno prepeval v krošnji visokega drevesa. Odmev njegovega predirljivega glasu je bilo slišati po vsem gozdu in lisica, ki je oprezala za plenom, se je kmalu znašla ob vznožju drevesa. Ko je lisica opazila, da sedi petelin na najvišji veji, se je poskušala domisliti, kako bi ga zvabila na tla. Z najbolj sladkim glasom je pozdravila pevca in mu rekla: »Si že slišal, bratranec, da so vse zveri in živali tega sveta sklenile mir in si prisegle prijateljstvo? Nič več ne bomo preganjale in žrle druga druge, kajti med nami bosta zavladali dobrota in ljubezen. Spusti se vendar z drevesa, da se v miru pogovoriva o tej imenitni novici. "Petelin, ki je dobro vedel, da si je lisica spet izmislila novo ukano, se je zazrl v daljavo. Lisica ga je vprašala, kaj tako zavzeto opazuje. »Zdi se mi«, je rekel petelin, »da se nama približuje trop lovskih psov«. Lisica je planila pokonci: »Joj, kako se mi mudi domov!« Petelin pa se je začudil: »Menda se ne bojiš psov, sestrična, saj so vendar nastopili drugačni časi!« »Ne, ne«, je odvrnila lisica, »toda psi mogoče še niso slišali za dogovor.«

Bernarda, 3.č

TRI ZDRAVILA ZOPER SLABO VOLJO

Prvo zdravilo zoper slabo voljo je MOLK. Če ob neprijetni stvari veliko govorimo, je ta čedalje večja. To je tako kakor s peskom v kozarcu vode. Če mešamo po njem, je kmalu vsa voda kalna; če pa pustimo kozarec pri miru, se pesek usede na dno in voda se sčisti.

Drugo zdravilo zoper slabo voljo je MISEL NA SMRT. Če pomislimo na to, kako življenje beži in kako hitro bomo na cilju, postanejo vsakdanje nevšečnosti tako malenkostne, da se jih z lahkoto otresemo.

Tretje zdravilo zoper slabo voljo je VESELJE, KI GA PRIPRAVIMO SVOJEMU BLIŽNJEMU, to ni nič težkega in tudi ne zahteva nobenega premoženja. Včasih zadostuje že dobra beseda, iskreno sočutje v veselju ali žalosti. Marsikoga razveselimo s tem, da samo mirno poslušamo, kar nam zaupa. Duševno ali telesno prizadeti so že veseli, če smo do njih obzirni. Star človek je srečen, če mu stisnemo roko, če ga pogladimo po rami... Prav zares, s takimi malenkostmi dostikrat pripravimo bližnjemu več veselja kot z dragocenimi darili.

Ko pa opazimo, da smo s svojimi dobrimi dejanji pričarali lesk v tuje oči in hvaležno rdečico na tuja lica, pozabimo na svojo slabo voljo in smo veseli tudi sami. Resnično se dostikrat zgodi, da ta, ki smo mu hiteli pripraviti veselje, napravi več dobrega nam kot mi njemu. To je blagoslov dobrih dejanj. In ta blagoslov lahko sami še povečamo s tem, da damo bližnjemu občutiti, da je tudi on nam potreben.

Vsakomur, ki nam da možnost za dobro delo, bi se morali zahvaliti.

Mojca, 3.č

SAMO GOVORIJO

Vsi govorijo samo o ljubezni, ti dajejo nauke in govore o tem, kaj je prav in kaj ne. Vendar ti veš, da ni tako. Ne more biti tako. Vsi po tvoje govorijo narobe, saj ne vedo, kako je tebi in ti ne morejo pomagati s svojim vpitjem. Pomaga ti lahko le on. On je tisti, ki te lahko reši, da boš takšna, kot si bila poprej. Vrne ti naj svoje prejšnje misli in prejšnje občutke. Bil je kot tat, ki okrade staro gospo z nakitom, a on je ukradel tebe. Kako si lahko to dovolila? Kako se mu nisi mogla upreti in oditi v stran? Ti, ki si nekoč cvetela kot roža, sedaj počasi veniš. To nisi ti! Še imaš čas, upri se mu in udi! Poišči spet sebe in se vrni, prosim!

Marta, 3.č

GLASBENI KOTIČEK

BRANKO SITAR - ŠTAJERSKI MIŠO

Vsi pojejo, je naslov skladbe, ki postaja uspešnica, prepeva pa jo Mišo. Pa ni Kovač, ampak Štajerski Mišo, ki ima v osebni izkaznici zapisano ime Branko Sitar. Res pa je, da je Mišo Kovač - Mate njegov največji vzornik med glasbeniki.

Glasba je njegova največja ljubezen, saj se z njo ukvarja že od sedemnajstega leta. Leta 1973 mu je oče kupil prvi instrument - bobne in od takrat naprej muzicira. Začel je pred 27 leti na različnih prireditvah, kot je naprimer Pokaži kaj znaš, prepeval je tudi v najrazličnejših pevskih zborih.

Ko se je vpisal v srednjo šolo, je bilo treba za šolanje prislužiti nekaj denarja, saj je bilo v družini pet otrok. Štajerskemu Mišu je to uspelo z glasbo. Že takrat je sodeloval pri različnih ptujskih in mariborskih ansamblih, sprva kot bobnar, nato pa tudi kot pevec. Sledilo je obdobje, ko je njegova kariera mirovala, dokler si ni kupil svojih klaviatur. Najprej je začel peti in igrati "za svojo dušo", kot se rad pošali, nato pa je krepko poprijel in ni preteklo dosti časa do izida prve kasete "Vsi pojejo" in koncerta z legendarnim Mišom Kovačem. Nato je nastopal na različnih prireditvah, koncertih, zasebnih zabavah,... dokler ni izdal že druge kasete z naslovom "Bog daj prijatelji". Obe kaseti sta delni prevod iz hrvaškega jezika. V pripravi pa je že tudi tretja kaset.

Glasbo Štajerskega Miša slišimo na različnih radijskih postajah: Radio Ptuj, Radio Murski val, Radio Slovenske gorice, videli pa smo ga tudi po televiziji. Nastopal je na TV Celje, TV AS,... pa tudi na POP TV v oddaji Dobro jutro. Besedila za skladbe mu piše Mariborčanka Metka Jauk, ki zna raznežiti vsako človeško dušo, seveda pa je na vsaki kaseti tudi nekaj njegovih skladb.

Po vsem tem, kar smo izvedeli lahko Štajerskemu Mišu zaželimo veliko uspehov, predvsem pa veliko lepih skladb, hkrati pa skorajšnji izid tretje kasete.

Kristjan, 2.c

Družba je nekaj prekrasnega,
če bi se ljudje iskreno zanimali
drug za drugega. (Chamfot)

ZIMA ZAHTEVA TOPLA OBLAČILA

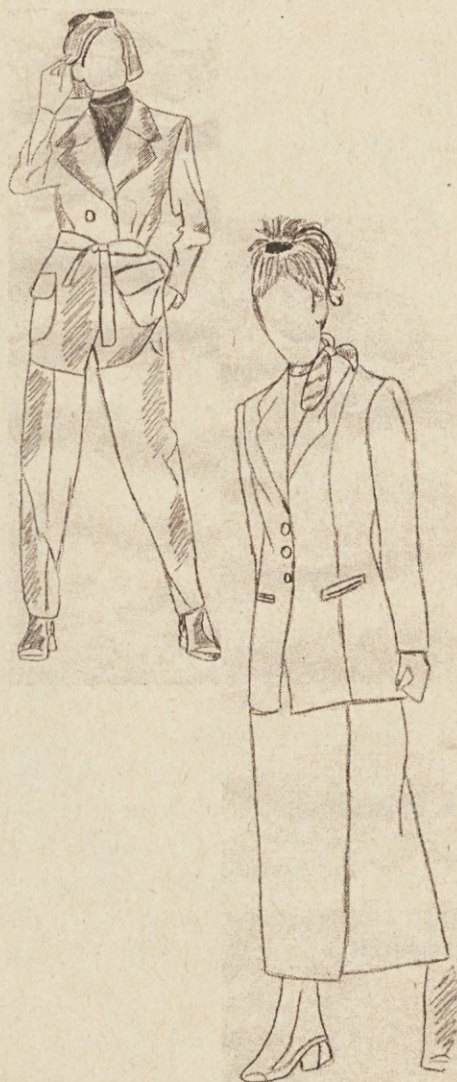
Naj gre za elegantno svileno obleko ali udobno delovno haljo: oblačila, ki jih nosimo, vedno povedo, kako živimo.

Prva oblačila so bile živalske kože, ki so varovale ljudi pred mrazom in dežjem. Oblačila še vedno varujejo pred neugodnimi vremenskimi razmerami, zato tudi družba in običaji vplivajo na njihovo obliko. Poslovna obleka je videti neprimerna na plaži, saj tudi v urad ne gre nihče v kopalkah. Mnogi ljudje nosijo modna oblačila.

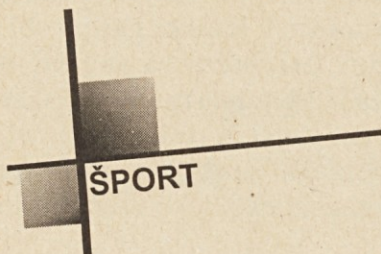
Moda pomeni najnovejši slog oblačenja in se pogosto menja. Letošnja poletna oblačila bodo prihodnje poletje že zastarela. Moda je bila sprva način, s katerim so posamezniki razkazovali svoje bogastvo. Ker so bila oblačila draga, so si lahko le bogatejši privoščili oblačenje po modi. Skozi stoletja se je moda razvijala, kot se je menjaval življenjski slog.

Ko so, na primer, ženske imele manj pravic, so modna oblačila omejevala gibanje, kar je bilo v skladu z omejitvami, s katerimi je družba utesnjevala ženske. Ko pa so si ženske izbojevale več svobode, so postale moderne ohlapne hlače in ženske so se lažje svobodneje in sproščeno gibale.

Simona, 3.č

Andreja, 3.č

V zadnjem desetletju je šport postal sociološki fenomen sodobnega sveta, saj preko njega zadovoljujemo potrebe po igri, razvedrilu, sprostitvi in gibanju s ciljem optimalnega razvoja telesnih in duševnih lastnosti, ohranjanju in izboljšanju zdravja, hkrati pa lahko koristno izrabimo prosti čas. Zato pri nas na kmetijski šoli pri športni vzgoji upoštevamo vse naštet, hkrati pa sodelujemo na številnih tekmovanjih.

Smo redni udeleženci občinskih prvenstev v nogometu, rokometu, košarki in odbojki, kjer se uspešno kosamo z ostalimi številčno močnejšimi šolami. Dokazujemo se tudi na atletskih tekmovanjih in v judu, kjer smo v zadnjih letih dosegli odlične rezultate na državni ravni.

Za vse to gre zahvala in čestitke našim dijakom, ki uspešno in dostojno predstavljajo našo šolo tudi na športnem področju.

Tomaž Zemljič,
učitelj športne vzgoje

Z začetkom šole se začnejo tudi športne prireditve, ki se odvijajo v okviru šole. Kmetijska šola se udeležuje vseh prvenstev, ki so v športni dvorani kakor tudi izven nje.

Naša šola največkrat sodeluje v košarki, nogometu, rokometu in odbojki. Tudi borilne veščine ji niso neznane, saj smo lani osvojili skupno 2. mesto v državi v disciplini JUDO. Letos pa, žal, ni bilo enakega uspeha zaradi manjše odprave, saj sva tekmovala samo dva tekmovalca, vendar sva kljub temu osvojila skupno peto mesto. To je velik uspeh za naju, kakor tudi za šolo.

To šolsko leto smo že odigrali nogomet in rokomet. Važno je sodelovati in ne vedno zmagovati, torej lahko sklepate, kakšen je bil rezultat. Zato se bomo bolj potrudili in izboljšali rezultat v odbojki in košarki. Pogledal sem v Danijeve Zvezde in izvedel, da nas čaka bogata športna prihodnost.

Vaš športni dopisnik :Egon, 4.a.

Judo je japonska oblika rokoborbe. Judoist mora poznati dolgo vrsto spretnih, napadalnih in obrambnih prijemov, nekatere fizikalne zakone, biti mora filozofsko miren, preudaren in hladnokrven. Judo se je razvil iz jiu-jitsa. Za vadbo in borbo je potreben pokrit vadbeni prostor z ustrežno debelimi blazinami. Borilec je med vadbo ali tekmo oblečen v posebno oblačilo judogi, imenovano kimono, in tekmovalne hlače, oboje iz belega platna.

Pot do tega, da postaneš dober judoist, je dolga in težka; treba je dosti učenja in vaje, preden se iz začetnika razvije dober in spreten tekmovalec.

Marta, 3.č

V soboto, 20. 11. 1999, je na srednji policijski šoli v Ljubljani, natančneje v Tacnu, potekalo državno prvenstvo srednjih šol v judu. Sobotni nastop je minil brez poraza. Našo kmetijsko šolo sva zastopala Egon Predikaka in jaz, Marta Šamperl.

Egon je nastopal v kategoriji do 73 kg in osvojil 3. mesto. Nastopa kot mladinec in tako se je med starejšimi tekmeci moral zadovoljiti z bronasto medaljo. Egon se ukvarja z judom že osem let, redno tekmuje za reprezentanco, za JK Drava, pa tudi v članski judoistični ligi. Njegove želje so na trdnih tleh, saj vadi pod vodstvom Filipa Leščaka.

Sama sem nastopala v kategoriji do 52 kg in osvojila drugo mesto. Prve judo korake sem naredila leta 1996 v judu klubu Juršinci pri trenerju Jožetu Marinu in od takrat je judo kot borilna veščina del mojega življenja. Sem nosilka zelenega pasu. Kot mladinka nastopam za JK Juršinci.

Marta, 3.č

Včasih se vprašam, zakaj so sanje tako daleč od realnosti. Ali si res človek postavi previsoke cilje? Je morda vmes kakšna majhna, vendar prevelika ovira? Še danes imam v spominu rane osnovnošolskih dni, ko sem dejala staršem, da hočem kimono.

Želela sem si jo, kot si otrok želi igračo, ki jo na koncu zavrže. Vendar ne jaz; jaz sem bila odločna. Močno sem si želela postati judoistka. Vendar so se moje sanje kmalu razblinile, ko mi je mama dejala: "Ljubica, to ni zate". Takrat sem jokala in jokala ter obsojala mamo, da je hudobna. Nisem razumela, da je ta šport tako drag, da ni vprašanje le kimono, temveč tudi druge stvari, če želiš uspeti. Potrebno je veliko truda, odrekovanja, treningov, potovanja, denarja. Ali je res denar tisti, ki nam postavlja meje, kaj si človek lahko želi in o čem lahko le sanja? Ko sem spoznala, da bo moja želja ostala le želja, sem začela sanjariti. Vsaj to je dovoljeno, kajne? Pred televizijskimi zasloni sem ure in ure uživala v tej prekrasni igri. Ni bilo turnirja, ki ga ne bi spremljala bodisi preko televizije bodisi preko drugih medijev. Ljubila sem ta šport. Velika vzornica mi je bila in je Petra Narex. Občudovala sem njeno hitrost, igro, odločnost, moč. Vedno bolj sem doumela, da to na prvi pogled ni preprosta borba, ampak je vanjo potrebno vložiti veliko truda in borbenosti, kar danes občutim na lastni koži. Uspeh, slava, denar ne padejo nikomur v naročje. Ure in ure treningov, trdega dela, predvsem pa veliko odrekovanja je potrebno, da sanje postanejo resničnost.

Marta, 3.č

USPEŠNA JUDOISTA

FAZANIJADA

FRRRR...

V petek, 9. oktobra, smo se učenci in profesorji kmetijske šole zbrali na šolskem posestvu na Turnišču. Zbrali smo se zato, da bi nas, "fazane", uradno krstili in sprejeli kot "zelence", enakovredne ostalim dijakom kmetijske šole. Stvar se je začela odvijati ob 9.30 uri. Najprej smo bili deležni obiska gledališkega igralca Lojzeta Matjašiča iz Gorišnice. Nato se je vsak razred predstavil. Za tem smo se učenci zabavali ob šaljivem pa tudi resnem in napetem programu, ki so nam ga pripravili 4. letniki, z njim pa se je začel lov za naslov NAJ RAZRED. Novinci smo se po svojih najboljših močeh izkazali v ličenju, matematiki in ročnih spretnostih. Zmagal je razred 1.c. Po končanem programu nas je čakala pogostitev, ki so jo pripravile naše gospodinje. S tem se je fazanijada '99 zaključila, saj je večina učencev odšla domov predvsem zaradi slabega vremena, zato nismo mogli izpeljati programa, kakršnega smo si prvotno zamislili; kljub temu smo se imeli "super".

Tina, 1.a

FAZANIJADE SO VEDNO
ZANIMIVE

OGLEDALI SMO SI SEJEM

Bilo je v novembru. Ob 8. uri smo se zbrali na avtobusni postaji z namenom, da se odpravimo v Gornjo Radgono. Nestrpno smo čakali šoferja, da se vkrcamo v avtobus in odrinemo na pot, saj temperature niso bile prijetne.

Približno ob 8.30 smo se že peljali. Pot je bila prav zanimiva, saj se je naš razred 1.a tako zabaval, da smo bili presenečeni, ko nam je gospa Plateisova sporočila, da smo že prispeli. Stopili smo iz avtobusa; pred Radgonsko kletjo nas je pričakala prijazna gospodična, ki nas je peljala po vinski kleti; najprej po prvi, potem pa še v drugi dve, ki sta prenovljeni, toda zelo stari. Izvedeli smo veliko zanimivih stvari, toda čas nas je preganjal in smo že odrinili v Noršince, v veliko in moderno opremljeno vrtnarijo Kurbus, kjer smo izvedeli veliko o gojenju in presajanju mladih sadik. Posebej dekleta smo občudovala prelepe cvetove, božične zvezde, aralije,...

Za konec smo si ogledali še sejem sadjarstva v Gornji Radgoni.

Stvari toliko, da se ne da opisati. Imeli smo še nekaj prostega časa zase in izkoristili smo ga za ogled mesta. Ob eni uri pa smo se odpeljali proti Ptuj. Bilo je zabavno. Nasmejali smo se, izvedeli tudi stvari, ki so zelo pomembne za naše nadaljnje šolanje...

Skratka, splačalo se je.

Tina, Andreja, Simona, 1.a

NA SEJMIH SODELUJE
TUDI NAŠA ŠOLA

Šola: v šoli vas čakajo lepi dnevi.
Prijateljstvo: spoznali boste zelo prijazno osebo.
Zdravje: lotil se vas bo prehlad.

Šola: potrebno bo veliko truda, če hočete lepe ocene.
Prijateljstvo: nekdo vas bo močno prizadel.
Zdravje: obiskal vas bo glavobol.

Šola: zvezde vam ne bodo preveč naklonjene.
Prijateljstvo: obeta se vam mnogo lepih trenutkov.
Zdravje: obisk pri zdravniku ne bi bil odveč.

Šola: v šoli vam bo šlo kot po maslu.
Prijateljstvo: sprli se boste z vam drago osebo.
Zdravje: zdravi boste kot že dolgo ne.

Šola: v šoli boste zelo uspešni.
Prijateljstvo: nekdo vas že dolgo časa opazuje. Ugotovite, kdo.
Zdravje: imeli boste manjše težave z zobobolom.

Šola: za dosego cilja bo potrebno veliko truda.
Prijateljstvo: doživeli boste manjše razočaranje.
Zdravje: vam bo še nekaj časa služilo.

Šola: obetajo se vam manjše težave.
Prijateljstvo: obetajo se vam zelo lepi časi.
Zdravje: imeli boste manjše težave s prehladom.

Šola: manj "špricanja" vam ne bi škodovalo.
Prijateljstvo: več časa bi lahko posvetili določeni osebi.
Zdravje: lotevala se vas bo slabost.

Šola: v šoli se vam ne obetajo preveč lepi časi.
Prijateljstvo: vse se bo obrnilo na bolje.
Zdravje: zdravje vas tudi sedaj ne bo zapustilo.

Šola: dobro bi bilo, če bi si za to vzeli malo več časa.
Prijateljstvo: v kratkem boste zelo srečni.
Zdravje: zvezde so vam naklonjene.

Šola: še vedno vam bo šlo zelo lepo.
Prijateljstvo: želja se vam bo kmalu uresničila.
Zdravje: vse bo še v redu, bodite brez skrbi.

Šola: ne skrbite, vse bo še v redu.
Prijateljstvo: ne zanemarjajte prijateljev. Posvetite jim nekaj časa.
Zdravje: tu ne boste imeli večjih težav.

KRIŽANKA

Če boš križanko pravilno izpolnil, boš lahko v prvem stolpcu prebral znani rek.

1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								
11								
12								
13								
14								
15								
16								
17								

Vodoravno:

1. Glavno mesto Slovenije
2. Naš smučar Košir
3. Nakit za ušesa
4. Grad v Halozah
5. Najslabša ocena v šoli
6. Ob rojstnem dnevu prirediš _____.
7. "_____"
8. Sinoči, _____, jutri zvečer.
9. _____ in biti ljubljén.
10. Letalo ali _____.
11. živi v veliki _____.
12. Stopil je korak _____.
13. Tvoje _____ so kot nebo.
14. Ob udarcu občutiš _____.
15. Ob večerih slonim na _____.
16. Po morju pluje velika _____.
17. Mesto ob slovenski obali _____.

Geslo križanke:

KATERA ROŽA VAM JE NAJLJUBŠA?

Izberite cvetlico, ki vam je najbolj všeč in z njo odkrijte svoj značaj!

SONČNICA

Radi imate preproste in nezapletene stvari in vsa svoja čustva nosite na dlani. Izvrstno se znate prilagoditi najrazličnejšim okoliščinam. Če se vas loteva slaba volja, imate vedno pri roki preprosto zdravilo: greste ven, med ljudi, z njimi poklepetate in težave so v trenutku pozabljene.

LILIJA

Ste vedra, nezapletena in rahločutna oseba. Okolica vas ceni zaradi notranjega bogastva. Ker ste po naravi mirna oseba, se najraje družite z ljudmi, ki so vam po značaju podobni. Izogibate se hrupnih in napadalnih ljudi.

ŠMARNICA

Če ste izbrali to cvetlico, ki ji pravijo tudi solzica, kaže na vašo melanholično in zelo romantično naravo. Močno potrebujete nenehno pozornost oseb, ki so vam blizu. Zvestobo vnašate v prijateljstvo in partnerstvo.

LOKVANJ

Vaši značilnosti sta odkritost in neposrednost. Pri navezovanju stikov je za vas najpomembneje, da temeljijo na trdnosti in poštenju.

VRTNICA

Znate ljubiti, a še bolj kot to si želite biti ljubljeni. Kdor si izbere ta cvet, se lahko pohvali z velikim duhovnim bogastvom in nežnostjo.

Ko začutite, da ste v nevarnosti, pa znate pokazati tudi trne.

Melita, 3.č

NASMEJMO SE

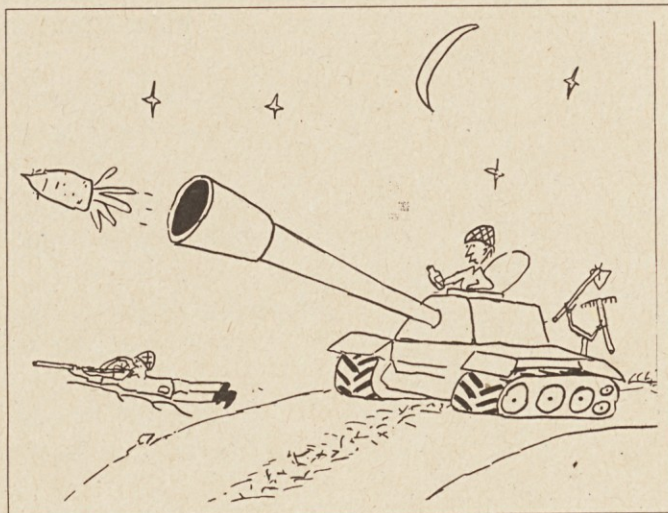
- "Gospod doktor, ne prenesem bolečine, zato prosim, da mi med puljenjem zoba date narkozo."

- "To ne bo potrebno. Moji pacienti navadno izgubijo zavest brez narkoze."

00000

- Zakaj se živo srebro dviga, če damo toplomer v vročo vodo?

- Ker ga spodaj peče.

- "Srček, pridi bova papcala. A boš jetrca ali golaž?"

- "Draga", zakliče mož "kako to, da si danes tako prijazna?"

- "Kozel, to govorim psu, ne tebi."

00000

- Pacient hoče pri zobozdravniku sesti na stol, pa začne vpiti: "Auuu..."

- Zobozdravnik: "Kaj pa vpijete, saj se zoba še dotaknil nisem."

- Pacient: "Na kurje oko ste mi stopili!"

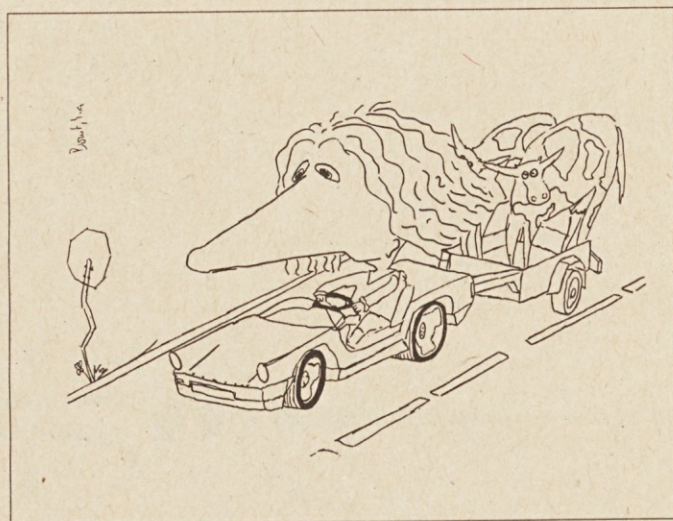
Pijanček pride v Tivoli. Trešči v prvo drevo:
"Oprostite, res vas nisem videl."

Po nekaj korakih se zaleti v naslednje:

"Oprostite, veste, malo preveč sem ga popil."

Ko se zaleti v tretje drevo, sede in sklene:

"Bom malo počakal, da se množica razide"

Smejte se in svet se bo smejal z vami.
Jokajte in jokali boste sami.
(E. W. Wilcox)

Kjer so predniki prednost,
ni pravega napredka.

Ko ambicije spregovorijo,
se ljudje spremenijo.

Ko ne bo nikoga, ki bi verjel,
tudi ne bo nikogar, ki bi lagal.

Ko se ne moreš več na nikogar zanesti,
ne pusti, da te zanese.

Kolektivna odgovornost
ima vedno individualne načrtovalce.

Kriminalu, alkoholu in politiki
so najbolj vdani - povratniki.

Lahko je izvedeti, kdo ti kroji obleko;
težko, kdo ti kroji življenje.

Le človek si lasti zasluge
pred opravljenim delom.

Le lenobe spijo spanje pravičnega.

Ne lovi časa, ki beži;
premalo časa ti bo ostalo za življenje, ki te čaka.

Na žalost smo si ljudje tudi v enakostih
vse bolj različni.

Ljudi ljubi le tisti,
ki so mu drugi - prvi.

Marsikdo se sam odloči,
da naj o njem odločajo drugi.

Bernarda, 3.č

